

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindiciæ Pro Nicolao Smitheo, Contra censuram nomine
Facultatis Parisiensis editam in eiusdem librum, cui
nomen, Modesta & brevis Discuſſio, &c.**

Goffar, Antonius

Leodii, 1631

Capvt Primvm. Refutatio Ce[n]suræ in quæſtionem quartam discussionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38773

CAPVT PRIMVM.

Refutatio Césuræ in quæ-
stionem quartam dis-
cussionis.

PROPOSITIO.

Ex quæst. 4. Num. 4.

VERVM est fuisse Sa-
cramentum Con-
firmationis institu-
tum ad dādam gratiam pro
fide profitenda: & S. Tho-
mas docet hominem per il-
lud recipere augmentum

A

&

& incrementum. Quod tamen ita intelligi non potest, ac si hoc Sacramentum esset vnicum medium ad obtinendum eiusmodi spirituale augmentum, quia per alia Sacramenta, & ordinaria Dei auxilia possumus recipere effectum eiusdem gratiæ, quæ datur in Confirmatione; vnusquisque secundum mensuram gratiæ à Deo communicatæ, iunctâ cooperatione liberi hominis arbitrij, sicuti Apostoli in Pentecoste, cū extraordinariâ Spiritū Sāctum receperūt absque Sacramento Confirmationis, rem Sacramēti sine Sacramento.

CENSURA.

HÆc propositio est æ-
quiuoca & fallax pro-
pter particulas *ordinaria*, &
effectum eiusdem gratie rela-
tas ad verba illa *ad profiten-*
dam fidem, & eo sensu est
falsa, quo medijs ordinarijs,
id est, communibus & quo-
tidianis augmenti illius spi-
ritualis, quod Sacramento
Confirmationis proprium
est, productionem adscri-
bit. Fallax item, propter
comparationem mediorum
ordinariorum aliorū à Cō-
firmatione cum missione
visibili Spiritus Sācti, ^{Act. 1°} que
Sacramentū Confirmationis ^{& 2°}
significabat, illiusque
A 2 effe

effectum extraordinarium
conferebat.

REFUTATIO.

I. **M**ira fanè istorum ho-
minũ leuitas & im-
pudentia , tot grauissimos
Doctores, tot Ecclesiæ lu-
mina damnata velle. Pluri-
mos, si non omnes antiquos
pariter ac modernos de hac
re agentes legi , sancteque
affirmo nec vnum me in-
uenisse , qui à Discussore
dissentiat: neminem ex ijs
qui rem clarè & ex profes-
so tractant, qui ei nõ aper-
tissimè suffragetur. Huius-
modi dogmata si impunè
liceat Richeristi Doctori-
bus notâ afficere ; nobis
etiam

Pro Nicolao Smitheo. 5

etiam licebit malignam eorum garrulitatem cōtemnere & cōculcare. Discusforis sententia Quæst. 4. num. 2. clara est & facilis. Videlicet incrementum illud gratiæ & robur ad profitēdam fidem, quod confert Confirmatio, posse per alia Sacramenta & media ordinaria obtineri; nec vnicam illius acquirendi viam esse Confirmationis Sacramentum. Hoc passim à Theologis docetur: referam eos qui apertiùs loquuntur. Adrianus ergo, *In Baptismate infunduntur omnes virtutes unà cum gratia baptismali, cum Dei perfectas sint opera, ut dicitur Deut. 32. per hoc ergo sufficienter armamur*

In 4. de Sacram. Confirmatio nis verb. Etsi at gum.

A 3

non &c.

non solum aduersus carnem & sanguinem, verum etiam aduersus Rectores tenebrarum harum, aduersus quos nobis est colluctatio & pugna, vt dicit Apostolus, & similiter fit per Sacramentum Pœnitentiæ, ergo Confirmatio non est simpliciter necessaria. Sēt itur mag-nus hic Theologus, iustos per dona & virtutes, quas in iustificatione recipiunt, ita esse instructos, vt gratiā acceptā benè vtendo possint meritoriè & fæluciter in pugnâ superare: & merito; nam vt docet Concilium Tridentinum, ^a Deus iustificatos non deferit, quin potius iugem virtutē in eos influit, cuius auxiliij beneficio efficitur iugum suaue,

^a Sess. 6.
c. 11. &
16.

suave, & onus leue, & mandatorum omnium obseruatio adimpletur. Consonat ^a Apostolus ^a, vbi de fælificissimo Renatorum statu differens, ait, iustos, debitores amplius carni non esse, vt secundum carnem viuant, &c. Verissimum itaque est à Scripturis & Cõcilijs traditum, posse iustificatos cooperando strenuè auxilijs diuinæ gratiæ ordinarijs & continuis, obseruare omnia mandata Dei, proficere de virtute in virtutē, tentationes omnes superare, adeoq̃ue & contra externos persecutores fortiter stare. Et contrarium quod hîc docet censura, videlicet robur istud ad fidē

^a Ad
Rom.
8. v. 12.

^a In 4.
dist. 7.
q. vn.
art. 8.

^b To. 3.
in 3.
part.
disp. 7.
sec. 3.

profitendam haberi nō posse etiam à iustis per hæc auxilia Dei ordinaria, impium est, iustitiæ inhærentis dignitati derogās, & hæreticum. Sed audiamus alios. Dominicus Sotus^a negat Confirmationis Sacramentum esse necessarium ad salutem, etiam quando confitenda esset Fides coram Tyranno, nec deesset Sacramenti copia: *potissimum*, inquit, *cùm in Baptismo homo gratiam & virtutes, quibus ad id muneris adiuuatur, receperit.* Sentit ergo Sotus per auxilia iustis ordinariè conferri solita, robur istud obtineri posse, vt etiam apertè tradit art. 7. Franciscus Suarez.^b *ficait.* Si

Pro Nicolao Smitheo. 9

Si quis non confirmatus sit in
necessitate vel periculo dese-
rendi fidem, potest, si faciat
quod in se est, obtinere à Deo
omne auxilium necessarium ad
confitendam fidem, & tanta
charitate & fiducia potest orare
Deum, ut ab ipso obtineat su-
perabundans auxilium æquale,
& fortè maius, quàm sit illud,
quod per Confirmationem da-
tur; cur enim hoc negandum
est, cum totum hoc cadere possit
sub gratia meritum, & per iu-
stam & honestam petitionem
possit debito modo postulari?
Et iterum^a asserit ex insti-
tutione, fine, & effectu Cō-
firmationis solum colligi
eam esse utilem valde ad
perseuerandum in fide, nō
tamen necessariam, quia

A 5 sunt.

^a Disp.
38. sect.

1.

10 Vindicia

sunt alia media sufficientia ad eum finem consequendum, quae sunt oratio, meritum, virtutis exercitium & similia. Et

^a In 4. dist. 7. §. 18. ^a Etsi non negemus robur illud Spiritus sine hoc Sacramento, eiusque voto haberi posse.

^b Lib. 3. c. 1. n. 6. ^b Subsunt alia arma ad Eph. 6. ut orationis, confessionis, & communionis, quibus miles fortis munitur ad luctum: ergo secluso contemptu nullum per se est peccatum omittere Confirmationem. Ad-

^c To. 4. dif 4. q. 4. dub. §. n. 43. ^c Professio fidei debita suo quidem tempore est necessaria, sed ad quam etiam ordinaria gratiae auxilia suffi-

^d 13. par. 9. 72. ar. §. ad 1. ^d docet non firmiliter requiri votum Confirmationis, sicut baptismi ad obtinendum eius effec-

tum,

Pro Nicolao Smitheo. II

Etum, quandoquidem Confirmatio non sit prorsus necessaria, possitq; robur & gratia ad fidei professionem necessaria, obtineri oratione, ieiunijs, alijsq; bonis operibus. Martinus Bonacina, ^a Ex quo fit, ut qui Confirmationem sponte omittit, non peccet mortaliter secluso contemptu, etiamsi omittat, quando fidem debet protestari coram Tyranno. Quamvis enim Confirmatio vires tribuat, & robur ad profitendam & confirmandam fidem, nihilominus huiusmodi vires possunt per alia media obtineri, ut medijs orationibus, Confessione, & Eucharistia. Valerius Reginaldus

^a Dif.
3. de
Sacra-
mentis
q. vnic.
puncto
2.

^b Ro. 2.
lib. 28.
c. 1. n.
26.

contemptu omittere, etiam toto
 vite tempore. Nec est quod quis
 obijciat eiusdem Sacramenti fi-
 nem, perseverantiam (inquam)
 in fide, & obsequio Christi, nam
 etsi id ipsum Sacramentum sit
 ad talem finem valde utile, non
 est tamen necessarium, cum sint
 alia media ad illum finem con-
 sequendum, ut oratio, & alio-
 rum bonorum operum exerci-
 tium. Ioannes Præpositus^a
 de Sacramento Confirma-
 tionis ait: Homini constituto
 in necessitate profitendi fidem
 coram Tyranno, non deesse alia
 media, quibus constantiam à
 Deo possit obtinere, & infra:
 Quamuis, inquit, cognoscatur
 medium conueniens, simul ta-
 men cognoscitur non esse ne-
 cessarium, cum alia etiam ordi-
 naria

a 3. P. Q.
 72. 21.
 1. dub.
 3.

Pro Nicolao Smitheo. 13

naria suppetant. Hæc viri isti doctissimi, & alij quos citat Bonacina. Idem haud dubiè sentiunt illi, qui docent nullam esse obligationem suscipiendi Sacramentum Confirmationis, secluso contemptu, vel certè non nisi vbi commodissimè, & cum omnimodâ opportunitate haberi potest. Ita S. Thomas, ^a aiens sine Confirmatione posse salutem obtineri, *dum tamen*, inquit, ^{3.} non prætermittatur ex contemptu Sacramenti. Scotus ^b ait Sacramentum hoc non esse necessarium simpliciter. Est tamen, inquit, ^{adulto necessariū,} sic quod non contemnat: & complures alij quos infra num. 16. afferemus. Iam verò

^a 3. par.

q. 72.

ar. 1. ad

3.

^b In 4.

ditt. 7.

q. 2.

verò proferant aduersarij
vel vnum scriptorem, qui
dicit incrementum gratiæ,
& robur fidei, quæ in Sa-
cramento Confirmationis
dantur, non posse per alia
media ordinaria obtineri.
Nullus hoc dicit, & etiam si
vnus aut alter id affereret,
at fanè hoc satis non foret,
ad sententiam longè com-
muniorem notâ falsitatis
afficiendam. Ex quo mani-
festum est, Censuram quo-
ad hanc partem, iniustam
esse, & in supremo gradu
temerariam, vt quæ non
solum receptam sententiã
leuiter negat, sed, quod in-
tolerabile est, falsitatis con-
demnat.

2. Nec difficile est osten-
dere,

dere, quantum à vero aber-
rent Censores, dum ita au-
dacter & simpliciter negāt
robur illud Spiritus, quod
à Confirmatione cōfertur,
posse per alia media ordi-
naria obtineri. Etenim ar-
ma ista, quorum adminicu-
lo Sacri Martyres Diabo-
lum vicerunt, alia non sunt,
quàm Fides viua, quæ per
dilectionem operatur; *per
fidem vicerunt regna*, inquit
Apost. ^a Vnde S. Petrus ^b
ad pugnam nos instruens
ait: *Cui resistite fortes in fide.*
Et Apost. ^c *In omnibus su-
mentes scutum fidei.* Hæc est
enim sperandarum substā-
tia rerum, quæ salubrem
diuinorum iudiciorum ti-
morem gignens, carnes no-
stras

^a Ad

Hebr.

11. ver.

33.

^b 1. Pet.

5. v. 9.

^c Ad E-

phel. 6.

v. 16.

Augu-
stin. de
correp.
& gra.
c. 11.

stras configit, quæ ad immortalitatis spem excitans, contra obstantes difficultates animum obfirmat; quæ diuini amoris æstu Sanctorum corda succendit, vt legem impleant, *tantòq; ardore diligant, vt carnis voluntatem contraria concupiscentē, voluntate Spiritus vincant.*

Hoc robur, hæc lumina, has flammæ non obtineri à iustis, nisi per Sacramentum Confirmationis, figmentum est, sine Authore, sine ratione, sine vllâ probabilitatis specie, contra Dei verbum, contra Concilium Tridentinum, contra experientiam quotidianam. Experientia quotidiana docet, oratione, rerum
diui-

Pro Nicolao Smitheo. 17
diuinarum attentâ medita-
tione, carnis mortificatio-
ne, piâ confessionis & Eu-
charistiæ sacræ frequenta-
tione, coeleste hoc lumen
gigni & perfici, iuxta illud
Dauidis ^a *in meditatione mea*
exardescet ignis. Oratione,
castisque precibus illud
obtineri posse, certum est,
& meo sanè iudicio aper-
tum dogma Fidei Catholi-
cæ. *Si quis vestrum* inquit
Iacobus Apostolus ^b *indi-*
get scientiâ, postulet à Deo,
qui dat omnibus affluenter, &
non impropert, & dabitur ei.
Et Christus ipse ^c, *Petite, &*
dabitur vobis: omnis enim, qui
petit, accipit. Quod de donis
gratiæ, quibus beatifica-
mur, & beatitudinem me-
remur,

^a Psal.

38.v.4.

^b Iacob.

1.v.5.

^c Matt.

7.v.7.

& 8.

Lucæ

11.v.9.

& 10.

remur , præcipuè intelligēdum est: hæc enim sunt
 a 2.2.q. secundum S. Thomam^a,
 83. ar. quæ Christus nos absolutè
 5. & determinatè postulare docuit. Nec dubitari potest , quin hic effectus oratione etiam Dominicâ cōtineatur, quæ vniuersa cōtinet, quæ rectè desiderari possunt, vt ex S. Augustino docet S. Tho.^b Quid enim aliud est Christum coram Tyranno intrepidè confiteri, quàm nomen Dei sanctificare , voluntatem eius facere , non induci in tentationem , sed à malo liberari? *Deus*, inquit Concilium Tridētinum^c, *impossibilia nō iubet, sed iubendo monet, & facere quod possis, & petere*

c Trid.
 sess. 6.
 c. 11.

tere quod non possis, & adiuvat, ut possis: ergo pulsando, petendo, orādo, quæ sunt media ordinaria diuinæ gratiæ, obtineri potest cœlestē robur contra mūdi Rectores tenebrarum harum, & externos Fidei hostes, qui est proprius Sacramēti Confirmationis effectus, ut docet Concilium Florentinum,^a & S. Tho.^b Idipsum probant tot præclara constantiæ documenta à Catholicis Anglis exhibitā per multos annos sine Episcopo, sine Confirmationis Sacramento, atrocissimas persecutiones sustinētibus, cum gloriosā victoriā, ut nihil illustrius iam sperari possit. Quocirca dicere,

^a In decreto Eugeniij 4.
^b q. 79. ar. 1. ad 1.

cere, Catholicos in persecutione constitutos non posse effectum hunc gratiæ, & robur spiritus per media ordinaria orationis, meditationis, sacrae communionis, ieiunij, eleëmofynæ, lectionis vitæ Christi & Sanctorum obtinere, vt affirmant Censores, & quidem simpliciter sine restrictione vllâ, atque adeò etiam vbi deesset Sacramenti Confirmationis copia; in quo maximè casu loquitur Discussor, immò in hoc solo, vt manifestè protestatur num. 1. impiũ est, blasphemum, & hæreticum.

3. Hæc de priore parte Censuræ istius. In posteriore aiunt

aiunt propositionem Diffusoris fallacem esse, quod ordinaria media alia à Cōfirmatione comparet, cum missione Spiritus sancti in Apostolos, per quam extraordinariè ijs fuit collatus Sacramenti Confirmationis effectus. Sed fallunt ipsi, & falluntur. Extraordinariū quidem fuit, vt Spiritus Sanctus in Apostolos modo illo visibili descēderet: item vt mirabilem illam omnis generis gratiarum abundantiam conferret, (qualis nec in Sacramento Confirmationis, nec extra, communiter conferri solet.) Denique vt integrum omninò Confirmationis effectum, etiam quo-
ad

ad characterem ipsum, tribueret, ut iuxta mentem S.

a 3. par.

q. 72.

ar. 2. ad

1.

b 10. 2.

in 3. p.

dis. 18.

sec. 3.

c Ad

ROM. 5.

v. 5.

Thomæ^a docet Suarez^b, at quod Spiritus Sāctus, quoad inuisibiles gratiæ gratū facientis effectus, ad eos mitteretur, extraordinarium non fuit, cūm ad omnes omnino iustos mittatur, iuxta illud Apostoli^c, *Charitas Dei diffusa est in cordibus vestris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.* Nec solum in primā iustificatione mittitur, sed denuò etiā, idque nō solum per Sacramentum Confirmationis, sed per alia media ordinaria, ut clarè docet S. Tho-

a 1. par.

q. 43.

ar. 6. ad

2.

mas^d (inquit) *dicendum quod etiam secundum profectum virtutis aut augmentum gratiæ fit missio*

Pro Nicolao Smitheo. 23
missio inuisibilis. Non est er-
go extraordinarium, quod
Spiritus sanctus extra Cō-
firmationis Sacramentum
mittatur, multò autem mi-
nùs, supposito quod mitta-
tur, extraordinarium erit,
vt donum fortitudinis, at-
que adeò incrementũ gra-
tiæ, & robur spiritus, ad
profitendam fidem pro lo-
co & tempore conferat,
cùm dona Spiritus sancti
omnia in charitate, tanquã
in radice & vinculo com-
muni, connexa sint, vt do-
cet S. Thomas.^a Rectè igi-
tur, & efficaciter argumẽ-
tatur Discussor, quod si A-
postolis effectus gratiæ, ad
quem Confirmatio institu-
ta est, datus sit sine Sacra-
mento,

41.2.q.

68.ar.

5.

mento, possint etiam eundem pro mensura gratiæ unicuique datæ, cæteri Christiani absque eodem Sacramento recipere. Est-que quoad hanc partem censura fallax, sophistica, æquiuoca, & absurda.

Num. 3.

NEC auxilia actualia, nec motiones gratiæ necessariò sunt ita alligatæ vni Sacramento, vt nò possint similiter tribui per & propter susceptionem alterius.

Censura.

HÆc propositio est ambigua propter particulas

Pro Nicolao Smitheo. 25
culas (*similiter, per, & prop-*
ter) quibus proprii Sacra-
mentorum effectus, ope-
randi modi & fines videtur
confundi; eoque sensu fal-
sa est, temeraria & erronea.

Refutatio.

Nihil ambiguitatis est in 4.
propositione; voluit
enim Discussor causalita-
tem Sacramentalem ijs ver-
bis explicare modo in scho-
lis vltimatissimo, dum dici-
mus contra Calvinum, cæ-
terosque hæreticos, Sa-
cramenta veras esse gratiæ
causas, quodque per illa, &
propter illa, id est intuitu
illorum, ex promissione &
pacto suo Deus gratiam
B infun-

infundat. Vnde Latinus
 interpres rectè sciens per
 vtrâque particulam idem
 in Anglicano dictum, ex-
 plicatiùs vertit *per aliud*,
 latinè enim ob phrasim con-
 suetudinem sensus statim
 percipitur. Vbi ergo æqui-
 uocatio nisi fortè in Cen-
 sorum cerebro? Porrò sen-
 sus est, siue hanc, siue il-
 lam versionem sequamur,
 auxilia actualia, quæ ad ro-
 bur & augmentum spiri-
 tuale, de quo immediatè
 ante erat mentio, conferũ-
 tur, non ita esse vni Sacra-
 mento Confirmationis al-
 ligata, vt nequeãt per aliud
 conferri, sed posse, saltem
 non datâ Confirmationis
 copiã (in hoc enim sensu
 scm-

semper loquitur vt declarat num. 1.) aliorū adminiculo obtineri, illorum præfertim, quæ in remedia infirmitatis nostræ, quotidiana & ordinaria Christus instituit, vt est Sacrosancta Eucharistia, iuxta omnes orthodoxos: quæ doctrina satis superque in superioribus est comprobata, eamque speciatim docet Henriquez, & Bonacina supra n. 1. allati, dum asserunt mediâ confessione, & communionem posse effectum Confirmationis acquiri; consentiunt illi, qui eundem effectum vniuersaliter per alia media ordinaria posse obtineri confirmant; nullum quippe est ex alijs me-

dijs ordinarijs magis ad hoc aptum, & efficax, quàm sacra communio, vt ex Scripturis, Patribus, & Cōcilijs ostendemus. Denique ad stipulantur ij, qui docent gratiam Sacramenti cuiuscunque, posse extra eiusdem Sacramēti susceptionem, saltem cum Sacramēti voto acquiri; si enim semel habeamus auxilia Cōfirmationis non esse alligata huic Sacramento soli, sed absque eo saltem in necessitate haberi posse, sequitur sanè haberi etiam posse per aliorum Sacramentorum susceptionem in huiusmodi necessitate, maximè si votum Confirmationis suo tempore suscipien-

cipien-

Pro Nicolao Smitheo. 29

cipiendæ adiungatur.

Porro ita docet S. Tho.

^a *Effectus Sacramenti potest ab aliquo percipi, si Sacramentum habeat in voto, quamuis non accipiat in re.* Quæ est

a 3. p. q.
80. ar.
1. ad 3.

ipsissima Concilij Tridentini doctrina. ^b Adamus

b Sess.

Tāner. ^c asserit dari eiusmodi auxilia gratiæ actualis non solum ex vi Sacramenti, sed etiã extra Sacramentum reipsã susceptum, citans Suarium & Valquium: additque nec votum Sacramenti semper esse necessarium.

13. c. 8.
c 10. 4.
dis. 3. q.
3. dub.
5. n. 152

Verum enimverò auxilia ad fidem profitendam roborantia non esse ita Sacramento Confirmationis alligata, vt per sacrã Eucharistiam acquiri nequeant;

5.

B 3 abun

abundè testantur sacræ lit-
 tere, Concilia OEcumeni-
 ca, & Sancti Patres. *Si quis
 manducauerit ex hoc pane, vi-
 uet in æternum*, inquit Chri-
 stus.^a Et iterum,^b *Qui mādu-
 cat meam carnem, & bibit meū
 sanguinem, in me manet, & ego
 in illo. Quid quæso aliud est
 manere in Christo, quā ita
 ei per amorem adherere, vt
 neque mors, neque vita,
 neque creatura vlla possit
 nos à Christo diuellere?*
 Conciliū Florent. docet sa-
 crā Eucharistiam operari
 in vita spiritali quicquid
 cibus potusque materialis
 operantur in corpore, eam
 videlicet alendo & confor-
 tando, vt expressè declarat
 Concilium Tridentinum.^c

Porro

^a Ioan.

6. v. 52.

^b Ib. v.

57.

^c Sess.

13. c. 2.

Pro Nicolao Smitheo. 31

Porrò inter effectus alimēti corporalis, ille inprimis est, vt det robur, & augmētum, per quod externis etiā hostibus resistamus, ergo vel hunc etiā præstat cibus spiritualis iste, vel verum nō erit omnia ab eo præstari, quæ corpori ab alimēto materiali præstantur. Ad hæc docet Concilium Tridentinum loco citato Sacramentum hoc esse *antidotum, quo liberemur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus præseruemur*, quod utique instante fidei conflictu non faceret, nisi auxilio gratiæ actualis animū, ne in pugna deficiat, roboraret. Nec parui illud est momenti, quod idē Cōcilium

B 4 con.

a Scff. *euſpatixōs* definiat, ^a *totum*, &
 21. can. *integrum Chriſtum, omnium*
 3. *gratiarum fontem, & authorem*
in hoc Sacramento, & quidem
ſub una ſpecie contineri: ni-
mirum apertè indicās, om-
ne genus gratiæ ex hoc fō-
te hauriri poſſe. Vnde Ca-
 b s. p. q. *ietanus* ^b *ait quod hoc Sa-*
 79. ar. *cramentum ſe habeat ad re-*
 2. circa *liqua Sacramēta, ſicut fons gra-*
 reſpon. *tia ad riuos gratiarum.*
 ad 1.

6. *Dicet fortasſe aliquis Eu-*
chariſtiam roborare quidē
dando vires internas ani-
mæ per charitatis augmē-
tum contra fomitem, ſicut
cibus corporalis confortat
vitam cōtra corruptiua na-
turæ, adhuc tamen deeſſe
arma, quibus contra exter-
nas

Pro Nicolao Smitheo. 33.

nas impugnationes munia-
tur : hæc autem arma per
solam præberi Confirma-
tionem. Sed contra hoc est

quod docet D. Thomas^a,
aiens dupliciter præseruari
corpus à morte, uno modo

*in quantum natura hominis in-
terius roboratur contra corrup-
tiua natura, & sic præseruatur*

*à morte per cibum & medici-
nam; alio modo per hoc quod*

*munitur contra exteriores im-
pugnationes, & sic præseruatur*

*per arma, quibus munitur cor-
pus: utroque autem modo hoc*

*Sacramentum præseruat à pec-
cato. Hæc S. Thomas. Hinc*

*S. Chrysoftomus, b Vtleones
flammam spirantes, sic ab illâ
mensâ discedimus terribiles
effecti Diabolo. Hinc S. Cy-
pria-*

43. par.

q. 79.

ar. 6.

b Hom.

45. in

Ioan.

B s

pria-

Epist.
34.

prianus^a tantum praesidij in hoc Sacramento ad fortiter pugnandum posuit, ut dicere non sit veritus, *Non esse idoneum ad Martyrium, qui ab Ecclesia non armatur ad praelium; quia mens deficit, quam recepta Eucharistia non erigit & accendit.* Manet ergo sacram^t Eucharistiam tempore persecutionis, maxime si desit Confirmationis copia, per auxilia gratiae fideles ad pugnam accendere ac roborare.

7.

Quod verò obijcitur in Censurâ, hinc confundi proprios Sacramentorum effectus, operandi modos, & fines, frigidum est & leue. Non confunduntur effectus; quia praeterquam quod Confir-
matio

matio characterem produ-
cit sibi omnino proprium,
etiam quoad effectus cæ-
teros confirmatio respicit
gratiam roborantem, vt
suum proprium, specialem
& adequatum effectum, ad
quem per se est instituta,
at verò Eucharistia ad mul-
ta alia virtutem suam por-
rigit: immò nec asserit Dis-
cussor per eam effectū con-
firmationis tribui, nisi de-
ficiēte causâ propriâ; sic
autem nihil habet incom-
modi, quòd causa altior &
superior effectum aliquem
causæ inferioris quando-
que attingat. In modo etiã
causandi cernitur latum
discrimen; Eucharistia id
præstat per modum cibi &
B6 potus,

potus, Cōfirmatio per modum vnctionis, & sigilli, per quod Christianus in Christi militem contesse-
ratur; quemadmodū idem effectus gratiæ diuerso modo datur per speciem panis, qui cor hominis cō-
firmet, & per speciem vini qui refocillet. Ad hæc Eucharistia altiori & eminentiori modo effectum istum confert, quàm Cō-
firmatio. Hæc enim dat Spiritum sanctum directè & primariò ad istos roborandi effectus: Illa verò animam Deo implens, eam-
que impinguans & inebrians, consequenter, & ex quâdam diuini amoris, & interne saturitatis quasi re-
dun-

dundantiâ, etiam cōtra ex-
ternas tentationes armat,
ne videlicet à Christo, cum
quo vnus spiritus est, sepa-
retur. Hinc etiam fines di-
uersi sunt, quia Confirma-
tionis est, directè & prima-
riò ad pugnam contra ho-
stes externos armare; Eu-
charistiæ, per modum ali-
menti nutrire, & in Chri-
stum conuertere per dul-
cedinem charitatis, quod
tamen perfectè non fit, nisi
etiam illud aliud annexum
habeat: nec in spiritualibus
istis maior querenda est di-
stinctio, vbi quæ in corpo-
ralibus diuisa sunt, in vnum
collecta esse solent, idem e-
nim est spiritualiter fames
& sitis iuxta S. August. ^a idē
cibus.

^a Trac.
25. in
Ioãne.

cibus & potus, idem nutri-
 mentum & medicina, idem
 a Ar. 6. iuxta S. Tho. panis & arma-
 citato. tura, vbi omnia sunt chari-
 tas : *Ipsam habeto*, inquit S.
 b Tract. August. *& cuncta habebis.*
 32. in
 Ioãné. Est ergo Discussoris doctri-
 na quoad hanc partem ve-
 ra, grauissimorum Doctorũ
 calculo probata, scripturæ,
 & sacris Cõcilijs apprimè
 conformis, Censura verò
 leuis, iniusta, & ex ignorã-
 tiã propriæ Sacramentorũ
 naturæ profecta.

Num. 4.

STatus Religiosus con-
 sideratis securis medijs,
 quæ habet ad perpetuum
 augmentum in gratia per
 con-

continua merita bonorum operum, & per frequentem receptionem aliorum Sacramentorum, non minus fortem reddit hominem, ne in persecutione deficiat, quam sola receptio Confirmationis communiter censeri potest fortem reddere populum inter continua pericula & distractiones in mundo degentem.

Censura.

HÆC propositio, in quantum continet cōparationem & inducere videtur paritatem status Religiosi & Sacramenti Cōfirmationis, ad fortem reddendum in persecutione hominem,
falsa.

falsa est & temeraria. In quantum verò ait statum Religiosum habere secura media, &c. si intelligatur quasi media, quæ ibi referuntur, soli statui Religioso sint propria; est hæretica. Item si intelligatur esse propriè dicta securitas in status Religiosi professione ad bonum usum Sacramentorum & continuacionem bonorum operum, quasi homines in eo statu deficere nequeant, eo quoque sensu est hæretica.

Refutatio.

8. **T**Res habet partes hæc censura, quarum singulas perstringemus.

Pri-

Pro Nicolao Smitheo. 41

Primò falsum aiunt & temerariũ, asserere in Religioso statu, medijsque quæ suppeditat, æquè multum esse præsidij ad reddendum hominem fortem, ne in persecutione deficiat, ac in solo Confirmationis Sacramento, inter mundi pericula & distractiones, & hoc etiamsi Religiosus citra vllam culpam Confirmatione careat. Plus ergo facit secũdum istos ad persecutiones fidei tolerandas esse sacro chrismate initiatum, quàm per exactam Consiliorum Evangelicorum obseruationem Christi discipulum existere, quã Christi & Apostolorũ exemplo mundana omnia abijcere.

ijcere. Quare si confulerē-
tur, vtrumnam ex illis duo-
bus, in patriâ persecutio-
ni obnoxia, omittere sa-
tius foret, si altervtrum o-
mittendum esset, cense-
rent haud dubiè, Sacramē-
tum Confirmationis, etiam
inter diuitias & delicias se-
culi, Euangelicâ paupertate
& castimoniâ magis
Christiano homini ad salu-
tem animæ proficuum.
Ita de Christi Consilij senten-
tiant Christiani in schola
Richeristarum enutriti.
Sed perperam. Habemus
enim ex Dei verbo diui-
tias magna creare mortali-
bus pericula, ne fidem ne-
gent, & propter earum
cupiditatem, etiam Apo-
stolo-

stolorum tempore, aliquos^a erravisse à fide & inservisse se doloribus multis, & de omnibus diuitibus, siue ij Sacramentis sint initiati, siue non, ait Christus.

^b *Quam difficile, qui pecuniam habent, in regnum Dei intrabunt.* At quod Religiosi aliquando ob defectum Sacramenti confirmationis ceciderint, fictitium est & inauditum: quod verò ijdem sine culpâ suâ illo carentes tam difficile in cælum intraturi sint ac diuites eo consignati, erroneum est contra Euāgelium, contra Ecclesiæ definitiones, quibus statuitur absolutè, simpliciter, & sine restrictione, in Religioso statu

^a 1. ad
Tim. 6.
v. 10.

^b Lucæ
18. v.
24.

^a De
verb. si-
gnif.

^b Cap.
nisi pri-
dem de
renun-
ciat.

statu securius vitam tran-
figi, quàm in saeculari. Ita
Concilium Viennense Cle-
mentina *exiui*^a vocat Reli-
giosum statum, & nomina-
tim illustrissimum Sancti
Francisci ordinem, *Hortum
voluptatis à procellosis mundi
fluctibus elongatum, in quo se-
curius & quietius vacaretur,*
&c. Eademque est expres-
sa iuris decisio. ^b An fortè
si absque culpâ suâ confir-
mationis Sacramento ca-
reant, desinet esse hortus
& portus huiusmodi Reli-
giosa vita? Ridiculum id
sanè est & erroneum; ergo
secundum fidem catholicam
plus securitatis affert in per-
secutione Regularis obser-
uantia, quàm sola Sacra-
menti

menti Confirmationis sus-
ceptio in sæculo. Profano-
rum & carnalium hominũ
vox est, donum perseueran-
tiæ in persecutione fidei
facilius & certius obtineri
unicâ unius Sacramenti sus-
ceptione, quàm continuis
laboribus, vigilijs, oratio-
nibus, oblationibus, ieiunijs
& castitate; hoc si ita esset,
cur in istis peculiariter tã-
tã cum energiã docuisset
Tridentinum^a perseueran-
di viam collocatam esse? &
tamen quid est Religiosus
status aliud quàm ad ista
salutis media constans &
perennis obligatio? Ad
Martyrium melius non dis-
ponimur, quàm per Mar-
tyrium, at Religiosa vita
Mar-

^a Sess.
6. c. 14.

a lib. 2.
de bo-
no sta-
tus Re-
lig. c. 12
b Mat.
5. v. 3.
& 10.
c Ser. 1.
omniū
Sācto-
rum.

Martyrium quoddam est, vt
eleganter ex Patribus of-
tendit Platus, a vnde pau-
peribus & Martyribus ea-
dē inter beatitudines præ-
mia designantur, nimirū,
b quia veri Martyrij genus pau-
pertas voluntaria est, ait S.
Bernardus. c

d 1. p. q.
43. ar.
6. ad 2.

In Sacramento Confir-
mationis datur Spiritus
sanctus, datur etiam in sus-
ceptione Religiosi status,
vt expressè docet S. Tho. d
non quidē ex opere opera-
to, sed ob meritum & præ-
stantiam operantis, esse que
hoc opus ex speciali Spiri-
tus sancti plenitudine, &
instinctu ex naturâ suâ so-
litum procedere, manifestè
patet ex illâ primorum fi-
delium

delium voluntariâ renun-
ciatione.^a Sacramenti Con-
firmationis ea laus est, quod
faciat nos perfectè Chris-
tianos seu vnctos iuxta ex-
positionem Theologorum
Estij,^b & aliorum. At Reli-
giosi status susceptio altiori
modo perficit, redditque
homines perfectos simpli-
citer, iuxta illud Christi^c,
*Si vis perfectus esse, vade, ven-
de, quæ habes, & da pauperibus,
& habebis thesaurum in celo,
& veni, sequere me.* Conclu-
do igitur Censuram quoad
hanc partem, quatenus ne-
gat Religiosos ex vi me-
diorum sui status, id est,
paupertatis, castitatis, obe-
dientiæ, & reliquæ disci-
plinæ Religiosæ observa-
tione

^a Acto-
rum 2.
v. 44. &
45.

^b In 4.
d. 7. §.
19.

^c Matt.
19. v. 21

tione habere plus securi-
tatis ad perseverandum in
fide viuâ, mūdumque, dæ-
monem, & carnem supe-
randos inter fidei persecu-
tiones: quam ex commu-
nibus Ecclesiæ medijs ha-
beant vulgares christiani;
contrariam esse verbo Dei,
Religioso statui iniuriam,
presumptuosam, Caluinif-
mum redolentem, & sim-
pliciter in fide erroneam.
Et hanc meam sententiam
facilè probarent aduersarij,
si mutato nomine, compa-
ratio fieret inter vulgarem
christianum sacro chrisma-
te delibutum, ex vnâ, &
Ecclesiasticum non regula-
rem ex aliâ parte, eodem
Sacramento, casu, & sine
culpa

culpa destitutos.

In secunda parte agita-
tur Discussoris illud dic-
tum, quo ait, Religiosum
statū secura habere media,
ad perpetuū in gratiā aug-
mentum, per continua me-
rita bonorū operum, & per
frequentem receptionem
aliorum Sacramentorum.
Nō est mihi animus, aut tē-
pus de versione contende-
re. De re ago, Aiunt Cēso-
res, si intelligat media ibi
relata esse soli Religioso
statui propria, propositio-
nem esse hæreticam. Aio
ego Censuram, quatenus
negat, media, de quibus e-
git Discussor, esse Religio-
sorum propria, esse hæ-
reticam. Agit manifestè

10.

C

ibi

ibi Discussor de medijs
omnibus, sine discrimine,
& exceptione, quæ habet
quælibet Religio ad iugem
suorum alumnorum exer-
citationem in bonis operi-
bus; cuiusmodi sunt Reli-
giosa vota, regulæ, & sta-
tuta, quibus adorationes,
vigilias, ieiunia, medita-
tiones, Sacramentorum
statis quibusdam tempori-
bus receptionem, labores
assiduos pro salute propriâ
& alienâ absque vllâ pro-
prij emolumentum tempora-
lis spe, in perpetuum as-
tringantur, nec quisquam
esse potest tam malignè
cæcus, qui de his Discussio-
rem locutum non videat:
non enim loquitur de solâ
sim

Pro Nicolao Smitheo. 51
simplici exercitatione bonorum operum, & Sacramentorum receptione, sed de medijs ad perpetuū crescendum in gratia per ea, vt multò etiam clariùs patet ex verâ & vulgatâ versione; hæc autem media fingi nequeunt alia, quàm vota, & regulæ, seu, quod in idem redit, quàm bona hæc opera prout sub obligationem perpetuam votorum & regularum cadūt. Hanc igitur mediorum conglotationem negat Censura habere Religiosos ordines singulos suam sibi propriam, cum alijs non Religiosis sibi minimè communem: at manifestè in fide errant, Audiāt Gregorium

Grego-
rius 13.
in Ex-
tra.
Ascen-
dente
Domino.

XIII. in celebri illa Decretali Ascendente Domino :
Idcirco, inquit, cum Diuina
prouidentia pro temporum ne-
cessitate, varia & salutaria
Ordinum instituta in Ecclesiâ
suâ produxerit; nouisq; sub-
inde in ea nascentibus morbis,
noua remedia; nouisq; emer-
gentibus hostium impugnatio-
nibus, noua Regularium or-
dinum auxilia excitavit, &
cuique illorum iuxta cuiusli-
bet peculiaris gratia vocatio-
nem, peculiare quasdam no-
tas, propria insignia, ac oppor-
tuna ad finem quem intendit
media suggesserit, &c. Ecce
sententiam summi Ponti-
ficis Censuram imaginati-
oni ex diametro opposi-
tam, videlicet singulos
Reli-

Reli-

Pro Nicolao Smitheo. 53

Religiosos ordines iuxta
specialem suam vocatio-
nem, & finem, media ha-
bere opportuna à Deo sug-
gesta. Idem docet S. Tho.^a 42.2.9.
sed res clarior est, quam vt 188.21.
probari debeat, vt meritò 1.
versipelles Sophistæ pro-
positionem ipsam damna-
re non sint ausi, simpliciter
prout iacet, sed adiectâ suâ
fraudentâ, & æquiucâ
modificatione. Verum nec
sic effugium aliud habere
possunt, quàm vt fortè di-
cant, se proprij cerebri fig-
menta & umbras meras tã-
to verborum strepitu lac-
cessiuisse.

In tertia censuræ parte II.
arguti planè videri volūt;
dum ex eo quod Discuf-

C 3

for

For dicat *Religiosum statum*,
consideratis medijs securis,
que habet, &c. inferunt eum,
securitatem propriè dic-
tam ita Religioso statui
ascribere, vt in eo homi-
nes nequeant deficere. Sed
omninò stolidè. Si enim
luce clariùs ostendero San-
ctos Patres, & OEcume-
nica Concilia, hâc Discuf-
foris phrasi vfos esse sæpè,
& communiter in eodem
planè sensu, quo ille, satis
etiam constabit otiosam
esse, iniustam, & solâ ca-
lumniandi cupiditate ex-
cogitatam eorum inter-
pretationem. Igitur San-
ctus Bernardus ad milites
templi: O vita secura, in-
quit, vbi pura conscientia!

à Cap.

7.

ô in-

Pro Nicolao Smitheo. 55

ô inquam vita secura, ubi absque formidine mors expectatur, &c. S. Laurentius Iu-

stinianus, ^a Canobia, inquit, sunt praesidia munitissima, nemo plane explicare sufficit, quàm securè vivant, & infra.

Hinc clarè patet, quàm securus sit status servorum Christi in congregatione degentium.

Petrus Blesensis Archidiaconus in invectione in depravatores operum ipsius,

^b Nō præfero Religioni, quæ ad Deum via certa, & directæ est, nostræ secularitatis incertum.

Huc spectat quod Religiosus status vocetur *Portus quietis* à S. Gregorio, ^c & Anselmo ^d ad Gofridum

Parisiensem: *Azylum* à S. Gregor. Nazianzeno. ^e De-

C 4 nique

^a Lib. de obedientia c. 17.

^b Tom. 12. Biblioth. vet. Pat. pa. 947. l. 1. tera F. ^c in Registro lib. 10. epist. 39. ^d Epist. 10. ^e In A-pol.

De
verbo.
rum si-
gnific.

nique à Concilio Viennen-
si Clement. *Exini.* a Sacra
S. Francisci Religio *hortus*
voluptatis dicitur à procellosis
mundi fluctibus elongatus, in
quo quietiùs & securiùs vaca-
retur; & infrà; muris dicitur
regularis obseruantia firmiter
undique circumclusa, intra se
solo contenta Deo, &c. Eant
Ipermologi isti, & hîc etiã
argutentur; si firmiter vn-
dique circumclusa, firmi-
tate scilicet propriè dictâ,
sit Religio, ergo nec dæ-
mon ingredi ad tentãdum,
nec ipsi egredi ad deficien-
dum poterunt. Miram Ri-
cheristarum argutiam, quæ
Cōcilium Generale, si quid
valeat, erroris damnati cō-
vinceret, sed ne hoc sequa-
tur

tur eos arrogantie & ineptie conuictos dicamus.

Cæterum difficultatem ijs suam facile soluerent Theologiae tyrones, trita illa distinctione certitudinis absolutæ & moralis: sicut enim possumus in hac vita certitudinem salutis nostræ non perfectam, metaphysicam, in fide fundatam assequi, moralem tamen & magnam, quæque in suo genere sit quædam certitudo, vt docet Bellarminus, ^a & Suarez, ^b idem prorsus de securitate dicendum est, & à fortiori, quia securitas quid minus est quàm certitudo: vnde Bellarminus ^c ex S. Augustino concedit simpliciter homi-

^a Lib.

3. de iustif. c.

10. &

11.

^b 10. 3.

de gratia lib.

9. c. 11.

^c Cap.

10. cit.

ad 8.

C 5 nem

nem dici posse securum in hac vitâ. *Quia ad hoc, inquit, sufficit certitudo moralis ; & ad secundum ex eodem, Quando Sacramenta percepimus, & cor nostrum nos non reprehendit, magnâ cum fiducia & securitate dicimus Pater noster.* Ex quibus concludo modum loquendi Discussoris esse planè Catholicum, & orthodoxum, maximè quòd non tam de securitate nostrâ, sed mediorum ex parte suâ locutus sit, quæ sine dubio efficacissima sunt, & certissima, si ex parte nostrâ non sit defectus. Censura verò est iniusta, & imperita prorsus cavillatio.

Num. 6.

FVit aliquando persecutio in nos grauiissima, & tamen faxit Deus, quod nunc possemus cernere zelum, feruorem, charitatem & constantiam, quam eo tempore Catholici ostenderunt absque Sacramento confirmationis. Nō iudico temerarium affirmare, à quo Anglia Episcopo gauisa est, plus damni Catholicis in generali contigisse ex discordiâ & frequenti charitatis amissione, quam habuerunt commodi per solum Sacramen-

mentum confirmationis
paucis collatum ; & quod
ex hisce discordijs plures
subierunt periculum labē-
di , quam ex defectu dicti
Sacramenti.

Censura.

HÆc propositio est pi-
arum aurium offensi-
ua , & vergit in contemp-
tum Sacramenti Confir-
mationis.

Refutatio.

32. **H**Æc censura est vano-
rum hominum ima-
ginatio. Verissimum est ,
posse hoc dici sine temeri-
tate , magnique refert , vt
fide-

Pro Nicolao Smitheo. 61
fideles de hoc admonean-
tur, ne confidant *in verbis* Ier. 7.
mendacij, dicentes *templum* v. 4.
Domini, templum Domini, &c.
de hac Sacramenti suscep-
tione sibi blandiētes, & cha-
ritatis fraternæ iacturam
parui facientes: nec vergit
hoc in Sacramenti Confir-
mationis cōtemptum, quod
nemo non scit esse sacratis-
simum, sed ad Apostoli do-
ctrinam inculcandam, *Ante* 1. Petr.
omnia autem mutua in vo- 4. v. 8.
bismet ipsis charitatem haben-
tes, sine quâ quantiscunque
Sacramētis initiati, adhuc
nihil sumus. Si cuius aures 1. Cor.
hac veritate offendantur, 13. v. 2.
quod tamen non credo, pa- Cap.
rum refert. Hic enim locū Qui
habet regula Iuris, *Utilius* scādali-
scant zauerit
de reg.
Iur.

scandalum nasci permittitur,
quàm veritas relinquatur. Sed
mirum non est, quod ho-
mines ad miraculum ma-
leuoli, hanc sibi scabiem fri-
cari molestè ferant.

Num. 7.

SI affirmarem, quod plu-
res exponi possent peri-
culo labendi ex augmento
persecutionis à seipsis vo-
luntariè causatæ, quam ex
defectu confirmationis, &
quod propterea Catholici
non possent saluâ consci-
entiâ Episcopum admitte-
re ob solam Confirmatio-
nem (supposito, sicut in
presenti supponimus, quod
persecutio eâ occasione in-
gra-

gra-

Pro Nicolao Smitheo. 63
grauesceret) quomodo
posset D. Doctor demon-
strare coniecturam meam
& argumentum non esse æ-
què validum, aut magis va-
lere quàm suum? Nouimus
enim in persecutione ali-
quos lapsos esse, sed non
possumus scire, quod lapsi
sint ex defectu Confirma-
tionis.

Censura.

HÆc propositio & eius
hypothesis fallax est,
cōtinetque doctrinam fal-
sam, temerariam, & anti-
quæ Ecclesiæ praxi cōtra-
riam, in quantum inducit
tanquam probabilem opi-
nionem, quod Catholici
non possint saluâ conscien-
tiâ

tiâ admittere Episcopum
ob solam confirmationem,
supposito quod ex admis-
sione Episcopi persecutio
ingrauesceret. Quæ doctri-
na insuper Summi Ponti-
ficis mittentis authoritati
ac Prudentiæ derogat.

Refutatio.

13. **H**Æc censura ex men-
dacijs, imposturis, &
corruptelis tota confarci-
nata est. Primò, Discussori
affingunt quod inducat vt
probabilem opinionem,
quod Catholici non possint
saluâ conscientia Episcopū
admittere ob solam Con-
firmationē, supposito quod
ex admissione Episcopi per-
secu.

Pro Nicolao Smitheo. 63

secutio ingrauesceret. At
falsum est hanc opinionem
vt probabilē induci : quic-
quid sit , sitne probabilis
necne , ad summum dixit
Author , æquè hoc proba-
biliter dici posse, ac quod
dixit D. Kellifonus, scilicet
subeundum catholicis An-
glis quamcunque potius
persecutionem , quàm ca-
rendum Episcopo, etiamsi
nullum ex eius præsentia
aliud emolumentum perci-
perent, quàm sacram Con-
firmationem ; quam asser-
tionem cum iudicet Dis-
cussor temerariam & im-
probabilem, sanè conferre
cum ea illud aliud, non erat
ipsum, vt probabile indu-
cere, sed solùm falsitatem
alte-

alterius asserti clariùs re-
darguere. Sed enim tam
disertè profitetur Discus-
sor se nihil quoad hoc as-
serere, vt mira fit Censo-
rum impudentia aliud ei
ascribere; subdit enim Dis-
cussor: *Ceterùm nolo exem-*
plo Doctoris accumulare præ-
cepta sine certâ ratione: Qui-
bus verbis apertè declarat
se argumenti causa id pro-
tulisse, nec quisquam as-
sertiuè pronuntiatum vel-
le, quo Catholicis vide-
ri possit creari vlla præ-
cepti obligatio. Quid cla-
rius?

Nico-
laus
Smi-
theus
in q. 4.
nu. 7.
propè
finem.

14.

Secundò aiunt eandem
assertionem summi Ponti-
ficis mittentis authorita-
ti & prudentiæ derogare.
Non

Pro Nicolao Smitheo. 67

Non possum sine risu con-
tēplari Richeristicam hanc
de authoritate Pontificis
contra Nicolaū Smitheum
sollicitudinem. Languent
inopia argumentorum, &
materiæ; hinc Pontificem
defendere videri volunt, ne
nihil agant; sed ingenium
non mutant. Prodeat in lu-
cem, quo Sedis Apostolicæ
authoritas feriò defendat-
ur, sanè laruam deponent,
Deaque Æsopi conspecto
mure in felim reformabi-
tur. Smitheus satis in to-
to opere ostendit nihil si-
bi magis cordi esse, quàm o-
bedientiam, existimatio-
nem, deuotionemque om-
nem erga summum Ponti-
ficem in Catholicis Anglis
foue-

fouere, in hoc ipso verò puncto adeò apertè hoc agit, vt nihil falsarij isti infæliciùs potuerint reprehendere. Nam post propositionem supradictam statim subdit; *Ceterum nolo Doctoris exemplo accumulare præcepta, aut superiorum meorum præuenire arbitriū, &c.* quod ideo ex industriâ positum est, vt ostenderet Smitheus summi Pontificis auctoritate, & iudicio, rem hanc decidendam, nec meliorem dari regulam, vt statuamus, quando teneantur Catholici Episcopum admittere, quando non, quàm summi, optimique Pastoris sui iudicium.

Tertiò in eo fallunt quod hanc

Vbi supra.

Pro Nicolao Smitheo. 69

hanc hypothesim derogare
volunt auctoritati & pru-
dentia Pontificis, perinde
ac si Pontifex de facto mi-
sisset Episcopum in Angliã
nulla alia de causa, quàm ob
necessitatem Confirmationis.
Nam si ille alia habue-
rit motiua, iam casus præ-
sens nullo modo Pontificẽ
tangit: faciunt ergo in hoc
graue Pontifici iniuriam,
qui grauioribus sine dubio
de causis, quàm ob solam
Confirmationis necessita-
tem, misit in Angliam R^m
Chalcedonensem.

Quartò aiunt hypothesim esse fallacem. Sed ridendi sunt; quid enim in præsentis causa ad prudenter deliberandum de neces-
sitate

litate Episcopi, aliud ma-
turius perpendi potest,
quàm sitne inde augenda
persecutio? & dato quod
verisimiliter augenda esset,
an nihilominus posset, aut
deberet eò mitti? Quid fal-
laciæ in hac hypothesi?

35.

Quintò aiunt doctrinam
esse falsam, temerariam,
& praxi antiquæ Ecclesiæ
contrariam, asserere tan-
quam probabile, quod Ca-
tholici non possint saluâ
conscientiâ admittere E-
piscopum ob solam confir-
mationem, etiam supposito
quod ex admissione Epif-
copi persecutio ingraues-
ceret. Sed inprimis in eo
mala fide agunt, quod ver-
ba Discussoris ita referant,

aç

Pro Nicolao Smithoe. 78

ac si ageret de quouis Episcopo, etiam Ordinario, & in quouis casu, v. g. etiam si ius in re haberet, fuissetque ex legitima sua possessione, per vim, & iniustitiam expulsus, cum tamen solum loquatur de admit-tendo Episcopo ab initio, quando antè nullus esset. Et quamvis neque de hoc quicquam definiat Discus-sor, sed Summi Pontifi-cis arbitrio rem relinquen-dam disertè asserat, tamen si res in se discutiatur, sa-nè longè verius est, ob so-lum Confirmationis Sacra-mentum mitti non debere Episcopum cum persecu-tionis incremento; vnde nec ob hoc solum vnquam missus

missus est: quæ assertio abundè probatur iudicio tot Romanorum Pontificum, qui durante persecutionis rigore, nullaque mitigationis spe affulgente, nunquã mittendum censuerunt Episcopum, etiam si confirmationis Sacramentum deesset; sed tunc tandem missus est, quando tractatus de nuptijs, primò quidem cù Hispaniarum Ser^{ma} Infante, deinde verò cum Ser^{ma} Domina ac Regina moderna, mitiora tempora pollicebatur. Nec quicquam est in antiqua Ecclesiæ praxi in contrarium. Nullum est exemplum, nec exempli vestigium in tota antiquitate, quo ostendatur, ob solum

lum

Pro Nicolao Smitheo. 73

lum Confirmationis Sacramentum, Episcopos cum persecutionis incremento admissos, immò contrarium ex Africanâ persecutione sub Arianis apertè conuincitur, vt doctè ab alijs demonstratum est. Sed facile est istis hominibus temerè pro libito, quod volunt dicere, & pro oraculis Delphicis sine probatione vllâ simplicioribus venditare.

Num. 16.

D Doctor non debebat doctrinam adeò difficilem fundare super Epistolam, quam, vt suppono, ipsemet nouit nō esse adeò

D

au-

authenticam, vt super eam fundari possit pūctum doctrinale.

Censura.

HÆc Propositio est temeraria, in quantum doctrinam difficilem (creditu nimirum) vocat, quæ Conciliorum authoritate & Patrum consensione roboratur.

Refutatio.

16. **D**Octrinam vocat difficilem Discussor, quam num. 1, ex Doctore proposuerat, totâque eâ quæstione duram & improbabilem demonstrauerat, qua asserbatur admittēdū esse Episcopum

copum

Pro Nicolao Smitheo. 75
copum vel ob solam Cōfir-
mationem, qualiscunque
ea occasione accersatur in
totum regnum persecu-
tio, adeoque esse necessa-
rium illud Sacramentum,
vt vel cū eiusmodi in-
commodis procurandum
sit. Hanc ibi vocat diffici-
lem, hæc ergo esse debet, ne
nugatores & falsarij sint,
quam Patrum consensione,
& Conciliorum authori-
tate roboratam prædicant.
Sic autem genuinè intel-
lectâ eorum sententiâ, im-
pia est, temeraria, & scâda-
losa: imponunt enim Ca-
tholicorum ceruicibus o-
nus grauissimum, temerè
contra torrentem omnium
planè Doctorum, quotquot

vnquam hanc lucem aspe-
xerunt. Nullus à Theolo-
gis natis ante Kellisonum
eam propositionem tenuit,
nulli in mentem venit vn-
quam id oneris imponere.

Theologi omnes vel nullū
omnino præceptum Con-
firmationis agnoscunt; quæ
videtur, nunc præcipuè
dierum, longè communior
sententia, vel qui rigidissi-
mè loquuntur, solum do-
cent esse in præcepto, quā-
do sine incommodo, sine
periculo haberi possit. Ita
Scotus,^a *Iudicaretur, inquit,
contemptus, si oblatâ omnimo-
dâ opportunitate non suscipe-
retur.* Durandus^b censetur
in aliquo casu Confirma-
tionem esse in præcepto,
sed

^a In 4.

dist. 7.

q. 2.

^b In 4.

dist. 7.

q. 1.

sed cum hac limitatione si habeatur *opportunitas conferentis*. Argentinas^a idem tenet, *Supposito*, inquit, *quod plenariam habeat opportunitatem ipsam suscipiendi*. Paludanus,^b *Si habet Confirmationem, & omnia parata*. S. Bonaventura,^c & Alensis,^d *Si habeat*, inquit, *locum & tempus, & opportunitatem negligendo contemnit*. Estius,^e *Cum sit opportuna eius susceptio, &c.* Cum hac modificatione locuti sunt Doctores, qui omnium rigidissimi in hac materia fuerunt; alij enim absolute dicunt nullum omnino extare huius Sacramenti rigorosum preceptum. Ita Adrianus,^f Dominicus Sotus,^g Caietanus

^a Eadē
dist. ar.
4.

^b Ibid.
q. 1.

^c Ibid.
art. 3. q.
2.

^d 4. par.
q. 2. 5.
memb.

^e 2. ad 3.
^e Eadē
dist. q.
18.

^f In 4.
de con-
firmat.
art. 1.

^g In 4.
dist. 7.
q. vii.
art. 8.

n. 8. tanus summa verb. Cōfirma-
 b Lib. 1 var. re- Nauarrus summa^a, Couar-
 fol. c. 10 ruuias^b, Zambranus^c, Ru-
 n. 5. beus^d, Henriquez^e, Valen-
 e In de- tia^f, Suarez^g, Rodriguez^h,
 cif. c. 2. de Cō- Cauellus in scholijs in Sco-
 firm. tumⁱ, Coninck^k, Tanner^l,
 dub. 4. Bonacina de Cōfirm.^m Re-
 d dist. 7 ginaldusⁿ, Præpositus^o,
 pag. 71. Laymã^p. Est ergo difficilis
 o Lib. 3. hæc doctrina, vt modestif-
 e. 1. n. 6. dif. 5. q. simè locutus est Discussor,
 f To. 4. & sentētia Censuræ teme-
 dif. 5. q. raria, & erronea.

d. 38. Nec dicere possunt se ita
 sec. 1. Discussorē intellexisse, ac
 b Sūme si diceret doctrinam ex S.
 to. 1. c. Clemēte ibi relatam, quod
 69. videlicet Cōfirmatio perfe-
 i Dist. 7 ctos nos reddat Christianos,
 q. 2. esse difficilē, hoc (inquā) di-
 k 3. p. q. 4. dub. 2. n. 43. m pun. 2. n lib. 28. c. 5. n.
 72. n. 27. o q. 72. art. 1. dub. 3. p Lib. 5. trac. 3
 88. c. 5. n. 4.

l To. 4.
 dif. 4. q.

Pro Nicolao Smitheo. 79
cere nō possūt, quia hoc nō
fuit *punctū illud doctrinale*, de
quo erat quęstio, nec quic-
quam de difficultate huius
doctrinę ante egerat; cla-
re igitur intellexerūt eum
loqui de pręcepto hoc
Sacramentum suscipiendi,
de quo totā quęstione ac-
tum fuerat. Adde eodem fe-
rē redire, si dicas sine Cō-
firmatione nō posse nos es-
se perfectos Christianos, in
sensu quo id affirmat Doc-
tor, hoc est, etiā si nullā cul-
pā, nullā negligentiam, sed
merē ob grauē persecutio-
nem vitandam omittatur,
nihilominus manēdum es-
se in quadam spiritualis
vitę infantiam & imbecil-
litate, vt ait ille. Hęc

D 4 doc-

doctrina difficillima est, & Censura si hoc modo intelligenda fit, falsa, & temeraria: vt vel hac in parte (v-
tor eorum verbis) sua stetero
oraculo diuino fides, *Mentita est iniquitas sibi.*

Ibidem.

EX quibus omnibus eu-
dens est, quod non esse
perfectum Christianum in
eo sensu (si quem intendit
S. Clemens) nō sit res adeo
terribilis, ac verba sonare
videntur, priusquam di-
stinctè & in vero sensu ex-
plicentur.

Censu-

Censura.

HÆc propositio falsa est, scandalosa, & Sacramento Confirmationis à Christo instituto iniuriosa, quatenus rem minimè grauem, & terribilem videtur asserere carentiã perfectionis, quæ ab ipso Sacramento confertur.

Denique tota quæstio de Sacramento Confirmationis periculosa est, auertitque fidelem populum à desiderio, susceptione, & reuerentiã eiusdẽ Sacramenti: & prætextu non necessitatis, subdolè illud inutile esse insinuat, quicquid in contrarium Auctor protestetur;

stetur ; cùm tamen sit vnicum medium specialiter institutum à Christo ad cõferendũ ex opere operato, & per se ius propriũ ad auxilia & robur speciale ad fidei professionem: vixque Auctor excusari potest à dolo, quod nullã characteris Confirmationis Christianum perficientis toto tractatu fecerit mentionem, & quod SS. Patrum auctoritates, quæ pro effectibus Confirmationis proferuntur, falsã interdum negatione eludat.

Refutatio.

17. **N**on esse rem adeò terribilem, sed vanis amplifi-

plificationibus exaggeratã, vt simplicibus illudetur, est manifestè demonstratum, cùm nullũ sit Catholicis in Angliã periculum vllius peccati mortalis, vel venialis, vel carentiæ auxiliõrum ad profitendam fidem idoneorum, si Confirmationis Sacramentum prætermittant, quando absque persecutionis incremento haberi nequireret, vel si deesset qui illud conferret, vt est omnium Doctorum concors sententia. Ad coronidem, dico totam hanc quæstionem Discussoris de Confirmatione puram, sinceram, & receptam apud omnes orthodoxos continere doctrinam.

D 6 Quod

Quod aiunt eum insinuare Sacramentum hoc esse inutile, facta est calumnia, Authoris verbis clarissimè contraria. Quod aiunt esse vnicum medium à Christo institutū, æquiuocum est: si enim loquatur de Christo vt homine, & medijs in lege nouâ specialiter institutis ad robur in profitemdâ fide, verum est; at simpliciter alia sunt media à Christo, siue vt Deo, siue vt homine mortalibus concessa, multò magis efficacia, vt continua oratio, & cælestium meditatio iuncta cum ieiunio, eleëmofyna, & Sacramētorum aliorum susceptione, vt suprâ satis est demonstratum.

Cha-

Characteris non fecit mentionem Discussor, quia est merè *signum spirituale*, & *indelebile in animâ*, vt docent Concilia, nihil roboris nisi mediantibus auxilijs conferens ad fidem profitendam, vt docent Theologi. Authoritates Patrum doctissimè explicat & solidissimè, nec aliquid habent Cēsores eo in genere quod obijciant.

Denique tota censura in eo versatur, vt Authoris mentem, & verba per se sanè optima, & verissima, in sensus trahat, & torqueat incommodos, alienos, & nunquam ab eo cogitados, modo Christianis animis indigno: vt Religiosum statum,

Conc.

Flor. in

decreto

Eugen.

4. 5. 5.

Conc.

Trid.

sess. 7.

can. 9.

de Sacr.

in ge-

nerè.

Vasqu.

3. p. t. 2.

d. 134.

nu. 62.

Co-

ninck 3

p. q. 63.

ar. 2. n.

12.

Laymã

15. tra.

1. c. 7.

n. 3.

18.

tum, & Christi consilia in
contemptionem adducat :
vt populo christiano per-
suadeatur ingentem quan-
dam fiduciam & perseue-
rantiaē securitatem ponere
in medijs quibusdam , fan-
ctis illis quidem, & verè v-
tilibus, sed carni & sangui-
ni plerumque haud diffici-
libus , quæque vnico actu
in pueritiâ expediri so-
lent : parui verò facere as-
peram illam Sanctorum
viam, diuitiarum , mundi-
que contemptum, oratio-
nis, ieiunij, & continuam
sensuum refrænationem,
vtpote secundum Censo-
res cum illis alijs in vir-
tute, & ad perseuerandum
efficacia non conferenda ;
quo

Pro Nicolao Smitheo. 87

quo sanè , nihil hominum
saluti perniciosius , ni-
hil ad morum corruptelas
potentius , nihil quo veri-
us Calvinismo adhinnia-
tur.

Illud tandem iniquissi-
mum, quod tātā cum acri-
moniā culices in Smitheo
persequantur , in Kelliso-
no Camelos deglutiant, ni-
hil in istius doctrinā durū ,
aut fecius quàm deberet
dictum insinuant, perinde,
ac si Smitheus nō exoticas,
& nunquam antè auditas
nouitates, sed purā putam
veritatem impugnasset.

Discent profectò aliquan-
do suo malo iniqui hi iu-
dices, quàm sit diuino iu-
dicio penitus infixum il-
lud

Prove.
20. v.
10.

lud Sapiientis : Pondus &
pondus , mensura & mensura,
vtrumque abominabile est apud
Deum.

CAPVT

